

Охъ, това, що ний тѣрпиме
Има ли го и по васъ?

Кой дойдѣ да обезчести
Челядѣта ви, тамъ прѣдъ васъ,
Да отрови, озлочести
Живота ви въ единъ часъ?

Ималъ ли си щерка млада,
И която ти видя
Въ кръвъ облѣна като пада?....
Ималъ ли си ти дѣца?

Дали нявга ги изгуби,
Както ги изгубихъ азъ?
Знайшъ ли какъ се мѣчи, скуби
Майчин'то сърдце у насъ?

Има ли и тамъ такива
Страхотии да съзрешъ?
И бащата, кой заспива,
Утрѣ кървавъ да е лѣшъ?!

И тамъ, дѣто днесъ е радость,
Утрѣ да е плачъ и страхъ?
И имотъ и домъ и младость
Въ мигъ да станатъ пепелъ, прахъ?

Има ли и тамъ да палятъ,
Да убиватъ, да плѣнѣтъ,
Черкви божии да калятъ,
И селата да горѣтъ?

Болни въ гроба да затварятъ,
Старци живи да пекѣтъ,
Трудни майки да распарятъ
Та дѣца имъ да морѣтъ?

III.

И по вашитѣ чужбини
Мѣка има ли таквасъ?
Чужденецо! Обади ни,
Турци има ли по васъ?